

tal i Folketinget sig ikke i stand til at gøre modstand eller sætte sig op mod EU i disse sager.

Vi har haft en tænkepause nu. Den har været et års tid, og ser man tilbage på det seneste år og forløbet af tænkepausen, må man sige, at det, man kan se, ikke er videre opløftende. Ordet pause er i hvert fald ret misvisende, for EU-systemet har i hvert fald kværnet løs. EU-eliten og jupartier i alle de forskellige EU-lande arbejder jo videre, som om de to folkeafstemninger i Frankrig og Holland aldrig nogen sinde havde fundet sted. En lang række initiativer i EU-forfatningen, som der blev stemt nej til i Frankrig den 29. maj i fjor og et par dage efter i Holland, er enten listet ind ad bagdøren på forskellig vis eller igangsat, indtil beslutningen har kunnet vedtages gennem forfatningen eller på anden vis.

Jeg vil derfor gerne dele et meget rammende citat af Jean-Claude Juncker med Folketinget. I 1999 fortalte han i Der Spiegel om EU-systemets foretrukne arbejds metode, og citatet lyder meget beskrivende:

Først beslutter vi noget, så stiller vi det ind i et rum og venter og ser, hvad der sker. Hvis der ikke kommer skrig og opstandelse, fordi de fleste slet ikke forstår, hvad det var, vi besluttede, fortsætter vi skridt for skridt, indtil der ikke længere er nogen vej tilbage. Citat slut.

Det er enormt rammende for, hvordan EU-eliten i øjeblikket prøver at køre dele af EU-forfatningen igennem, selv om der er blevet stemt nej til den i både Frankrig og Holland. Et eksempel på fifleriet var den såkaldte miljødom fra september sidste år, hvor EU-strafferet lige pludselig – vupti – blev fortolket som værende en del af traktatgrundlaget siden 1973. Ingen vælgere, ingen dansk minister og end ikke traktatens forfattere havde set den mulighed i traktaten, som EF-Domstolen i september sidste år lige pludselig besluttede var virkelighed.

Med denne dom blev forfatningens artikel 271, stk. 2, gennemført. Bestemmelsen var beskrevet som ny i EU-forfatningen, men fra den ene dag til den anden var den lige pludselig blevet indarbejdet i EU's kompetence. Det bestemte EF-Domstolen helt uden om folkevalgte politikere, og det er et godt eksempel på, hvordan der bliver arbejdet i øjeblikket.

I retorikken om borgerinddragelse, medbestemmelse og åbenhed har man forsøgt at give indtryk af, at nu skal der virkelig ændres noget på tingene. Men når man ser tilbage, og når man ser på, hvad der er foregået, må man jo tænke

over, hvad der egentlig tænkes på. Fra statsministeren har vi hørt alt lige fra en minitraktat og en genforhandling af forfatningen til en pakke kaldet Resultaterne Europa, og en anden plan har været at gennemføre så meget af forfatningen som overhovedet muligt på det nuværende traktatgrundlag.

Senest har vi fra udenrigsministeren hørt forslag om at afvise en folkeafstemning – et forslag, som Enhedslisten er helt utrolig meget imod, og som vi meget kraftigt vil afvise. Jeg mener, vi her i Danmark har en stolt tradition for borgerinddragelse og folkeafstemninger om EU-spørgsmål, og den skal vi holde fast i. Det er tydeligt, at der i dette spørgsmål er en dyb kløft mellem flertallet af borgere og en lille elite, som for alt i verden vil have gennemført deres EU-projekt.

Hvad enten det drejer sig om udvidet adgang til overstatslig retspolitik, en fælles udenrigsminister eller en fast formand/præsident og ændrede afstemningsregler, er og bliver en gennemførelse af dette uden en folkeafstemning og uden at respektere nejerne i Frankrig og Holland en udemokratisk omgørelse af nejflertallene i Frankrig og Holland. Det virker, som om man ikke rigtig har forstået, at det både var det manglende demokrati og selve det politiske indhold, der blev sagt nej til sidste år.

Intet tyder desværre på, at EU's stats- og regeringsledere er kommet til en større forståelse af EU's manglende legitimitet. I stedet tales der om at udvide tænkepausen til efter det franske valg i 2007, fordi man mener, at med en ny fransk præsident vil man måske kunne komme videre med unionstoget. Men man glemmer jo bare – og det glemmer jaflertallet her i det danske Folketing også – at det ikke var den franske præsident, der stemte nej. Det var de franske vælgere, og vælgere udskifter man trods alt ikke, selv om nogle måske kunne ønske det.

KL 17.10

I debatten i dag har Enhedslisten gjort meget ud af at afkræve SF, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Venstre og Konservative en garanti for, at der ikke kan ske en ændring af traktatgrundlaget i EU, uden at det bliver sendt til folkeafstemning i Danmark, og at man ikke kan godkende en ændring i et sådan traktatgrundlag, medmindre der kommer en folkeafstemning.

Vi har hørt alle mulige fiffige forklaringer om, at det måske ikke er nødvendigt, og at det ikke vil være suverænitetsafgivelse. Til det er der